

ærede Medlemmer ere enige om dette Forslag. Det forekommer mig, at en Udtalelse som den, det ærede Medlem kom med forleden Dag, da han opkastede det Spørgsmaal, hvorvidt Forslaget kunde skabe bedre og lykkeligere Forhold for Landarbejderne, og besvarede det for sit Bedkommende med et ubetinget Nej, er noget af det stærkeste, der er hørt i denne Sal, den stærkeste Udtalelse, der er falden i denne Sag i denne Sal. Tilfsidst en Bemærkning til det ærede Medlem for Skjoldelev (S. Nielsen). Det ærede Medlem paastod meget bestemt, at han havde meget nøje Kendskab til de Folk, der havde 8—10 Tdr. Land, hvorpaa der altsaa kan holdes en Hest og 3—4 Køer, og at disse Folk vare overordentlig uheldig stillede. Jeg beklager, at jeg netop hører til den Klasse. Jeg har 8—10 Tdr. Land og kan aldeles ikke følge ham, naar han tror, at jeg vil være særdeles glad ved at bytte med en af de Lodder, det ærede Medlem vil have. Jeg sætter mit personlige Kendskab mod det ærede Medlems, og jeg kan forstyre ham om, at man her paa Sjælland ikke er særlig uheldig stillet, naar man har 8—10 Tdr. Land. Men for øvrigt skal jeg ikke diskutere denne Sag med det ærede Medlem. Det ærede Medlem sagde — jeg ved ikke, om det just var om dette Forhold — at der i alt Fald var Ting, der gik langt over Degnens, endog saa over Præsins og midt ind i Provstens Forstand. Jeg kan nu saa godt forstaa det ærede Medlems Betragtning her, thi jeg tror, at man hverken af Skolelæreren, Præsten eller Provsten med nogen som helst Ret kan forlange, at de skulle være særlig kundige i disse Spørgsmaal. Jeg har tit hørt den Betragtning fremsætte over for disse Folk, at de ikke burde have Jord, fordi de ikke forstaa at drive den, og jeg finder denne Betragtning fuldt ud berettiget, thi jeg synes ikke, at det er forspvarligt at forlange af Folk, hvis Livsgerning jo dog er en ganske anden, at de skulle gaa i Spidsen for Landbruget. Derfor undskylder jeg det ærede Medlem og bebrejder ham intet. Jeg vil haabe, at den Interesse, dette Forslag har vakt, ikke alene i denne Sal, men ud over det ganske Land, ikke skal vækkes eller sløves, men vil blive holdt vedlige, indtil vi naa et Resultat, som vi kunne være bekendt at byde den danske Landarbejder.

Berntsen: Jeg skal holde mig den højtærede Formands Henstilling om ikke at tale alt for længe efterrettelig; men jeg skylder et Par ærede Medlemmer, som have henbendt sig direkte til mig, et kort Tilsvær. Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) vilde bestride Rigtigheden af min Paastand om, at en sparsommelig Tjenestekarl for 30—40 Aar siden kunde henlægge en Sum, som, naar han var 30 Aar gammel, i alt kunde være vokset til ca. 500 Daler, og det ærede Medlem gjorde saa et Regnestykke op, der viste, hvor lidt Kendskab han havde til Forholdene paa Landet paa den Tid. Det ærede Medlem regnede nemlig, at en Tjenestekarl fik 30 Daler i Løn, men han glemte at føje til, at det var halvaarligt. Den Gang fik en Tjenestekarl nemlig 30—35 Daler halvaarligt. Lad os nu regne lavt 60 Daler om Aaret fra hans 20de til hans 30te Aar, det bliver 10 Gange 60 Daler eller 600 Daler. Endvidere kunde han da ogsaa tjene noget i Alderen fra 15 til 20 Aar, og jeg regner ikke for meget, naar jeg siger, at der i Gennemsnit i Almindelighed blev betalt ca. 30 Daler om Aaret eller 15 Daler halvaarligt fra 14 à 15 til 20 Aars Alderen. Deraf vil man se, at jeg har fuldt ud Ret til at opføre mit Regnskab, saaledes som jeg gjorde; thi det er jo bekendt, at ved Siden af den faste Løn, havde Karlene den Gang forskellige Emolumenter, Naturalier, enten i Form af et Faar, der blev opfødt og græsset, eller visse Alen Tøj til deres Klæder, ibet Jorddringerne til Beklædning og Fornøjelser jo langt fra den Gang vare af den Art, som det nu er Tilfældet. Jeg har derfor haft fuldstændig Ret til at opstille det Regnestykke, jeg før gjorde, og det ærede Medlem har benyttet sig af Tal, som slet ikke eksistere i Virkeligheden. — Dernæst vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Langeland (Guldbrandsen), men jeg skal selvfølgelig udtale mig med største Forsigtighed, for jeg ved jo, at det ærede Medlem let bliver ilter, og jeg vil nødig gøre ham vred. Man har i Dag været Vidne til, hvorledes det ærede Medlem har behandlet sin egen Partifælle, det ærede Medlem for Bælum (S. Jensen). Han har næsten sat ham ud af Partiet, han har gentagne Gange ladet ham høre, at han kun betragter ham